

000244

Uitgifte

Repertoriumnummer 2024 / 508
Datum van uitspraak 17 januari 2024
Rolnummer 2023/AR/147

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
<i>Geïntimeerde</i>		
op <i>22.01.2024</i>	op	op
€ <i>Act. 2009</i>	€	€
BUR	BUR	BUR

Mededeelbaar aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B8E1
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003673035-0001-0015-01-01-1

De foto die geïntimeerde in extenso reproduceerde op haar website (zoals blijkt uit stuk 2 van appellat waarvan geïntimeerde de publicatie ervan niet betwist) en waarover appellat voorhoudt de auteursrechten te hebben, betreft de volgende:

De heer [REDACTED] heeft op 28 oktober 2020 een eerste ingebrekestelling gestuurd. Na enige correspondentie werd volgens haar duidelijk dat GRACIAS niet van plan was om een redelijke vergoeding te betalen voor het gebruik.

Geïntimeerde ontkent niet de betrokken foto gebruikt te hebben om een event in de Ardennen te promoten die in het najaar 2020 zou doorgaan; omwille van corona kon dit event uiteindelijk niet doorgaan.

Geïntimeerde stelt dat zij onmiddellijk gevolg gaf aan de aanmaning van 28 oktober 2020 van de raadsliden van appellat en zij de foto verwijderde, zonder enige schulderkenning en onder alle voorbehoud.

In de ingebrekestelling van 28 oktober 2020 maakten de raadsliden van appellat aanspraak op een vergoeding van € 36.000 voor het gebruik van de kwestieuze foto. In een rappel van 4 december 2020 werd de vordering herleid tot een bedrag van € 14.000.

2.

Bij exploit van 11 mei 2022 liet appellant geïntimeerde dagvaarden.

De vordering van de heer ██████ strekt tot de veroordeling van geïntimeerde tot betaling van de bedragen van € 12.000,00 en € 1.800,00 (ondergeschikt € 957,88 en € 143,68), te vermeerderen met de vergoedende interesten, met de gerechtelijke interesten en de kosten van het geding.

Hiervoor gebruikt de heer ██████ de volgens hem geijkte standaardtarieven van de beheersvennootschap OnLineArt, ondergeschikt het gemiddelde tussen de OnLineArt - tarieven en de SOFAM-tarieven, nog meer ondergeschikt de SOFAM-tarieven.

3.

De Ondernemingsrechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen oordeelde in haar vonnis van 1 december 2022 als volgt:

“- zij verklaart de vordering toelaatbaar en als volgt gegrond,

- zij veroordeelt de NV GRACIAS tot betaling aan de heer ██████ van het bedrag van €478,94, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet in burgerlijke- en handelszaken bepaald in artikel 2, §1 van de Wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, zoals gewijzigd door artikel 87 van de Programmawet (I) van 27 december 2006, vanaf datum van ingebrekestelling, zijnde 28 oktober 2020 tot op datum van dagvaarding, zijnde 11 mei 2022, en met de gerechtelijke vergoedende interesten aan dezelfde rentevoet vanaf dan tot op datum van volledige betaling,

- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,

- zij verwijst de heer ██████ in de kosten van het geding, die door de NV GRACIAS worden begroot, en door de rechtbank worden vereffend op de rechtsplegingsvergoeding van € 560,00,

- zij veroordeelt de heer ██████ tot betaling van de rolrechten van € 165,00 aan de FOD Financiën, na uitnodiging hiertoe.”

4.

Tegen dit vonnis stelde appellant hoger beroep in door middel van een verzoekschrift neergelegd op 25 januari 2023. Er wordt geen akte van betekening voorgelegd. Het hoger beroep is tijdig en ontvankelijk.

5.

Appellant verzoekt het Hof:

PAGE 01-00003673035-0004-0015-01-01-4

“ Het hoger beroep van de heer ██████ ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- Opnieuw rechtdoende, het vonnis van de eerste rechter gedeeltelijk te hervormen en te oordelen zoals de eerste rechter had dienen te oordelen, en dienvolgens:

- Het vonnis van de eerste rechter te bevestigen voor zover zij voor recht zei dat GRACIAS het auteursrecht van de heer ██████ heeft geschonden door de foto van de heer ██████ te gebruiken zonder zijn toestemming, zonder naamsvermelding en zonder hem een vergoeding te betalen.

- In hoofdorde:

- GRACIAS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████ van het op basis van de tarieven van OnLineArt berekende bedrag van 12.000,00 EUR, te vermeerderen met de compensatoire interesten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties tot aan de datum van de dagvaarding en met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

- GRACIAS te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 15% van het totaal verschuldigde bedrag met een minimum van € 125,00, te weten 1.800,00 EUR, te verhogen met de gerechtelijke intresten vanaf de datum van betekening van onderhavige dagvaarding.

- In ondergeschikte orde:

- GRACIAS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████ van het op basis van het gemiddelde tussen de tarieven van OnLineArt en van SOFAM berekende bedrag van 6.478,94 EUR, te vermeerderen met de compensatoire interesten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties tot aan de datum van de dagvaarding en met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

- GRACIAS te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 15% van het totaal verschuldigde bedrag met een minimum van € 125,00, te weten 971,84 EUR, te verhogen met de gerechtelijke intresten vanaf de datum van betekening van onderhavige dagvaarding.

- In meest ondergeschikte orde:

- GRACIAS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████ van het bedrag berekend op basis van de SOFAM-tarieven van 957,88 EUR, te vermeerderen met de compensatoire interesten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties tot aan de datum van de dagvaarding en met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

o GRACIAS te veroordelen tot betaling aan de heer █████ van de aanvullende schadevergoeding van 15% van het totale bedrag met een minimum van € 125,00, zijnde 143,68 EUR, te vermeerderen met rente vanaf de datum van betekening van de dagvaarding.

• In elk geval GRACIAS te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding aan het basisbedrag van 1.650,00 EUR per aanleg, de kosten van de dagvaarding ten bedrage van 267,95 EUR, de kosten van het verzoekschrift hoger beroep ten bedrage van 24,00 EUR en de andere procedurekosten. “

6.

Geïntimeerde verzoekt het Hof:

“ Aan geïntimeerde akte te verlenen van haar incidenteel beroep;

Het incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens de vordering namens appellant alsnog ongegrond te verklaren;

Het hoofdberoep ontvankelijk doch integraal ongegrond te verklaren:

Appellant te veroordelen tot de kosten van het geding in beide aanleggen, in hoofde van geïntimeerde begroot als volgt:

RPV eerste aanleg: 1.650,00 €

RPV beroep: 1.650,00 €.”

III. Beoordeling

1.

Ter zitting van 20 december 2023 is appellant niet verschenen, noch iemand namens hem.

De raadsman van geïntimeerde heeft om toepassing van artikel 747 § 4 Gerechtelijk Wetboek ten aanzien van appellant gevorderd. Dit werd hem verleend.

Over het vermeend gebrek aan auteursrechtelijke bescherming

2.

Geïntimeerde stelt incidenteel beroep in en meent dat de betrokken foto geen bijzondere foto is die auteursrechtelijke bescherming geniet. Het betreft volgens geïntimeerde een foto

van een hert in de natuur waarvan er op het internet duizenden worden gereproduceerd wanneer men de zoekterm “hert” en “natuur” ingeeft.

Geïntimeerde is van oordeel dat de foto geen blijk geeft van persoonlijke keuzes die appelland zou hebben gemaakt en die zijn persoonlijkheid zouden weergeven via de specifieke vormgeving van de foto, waarbij via een specifieke opstelling, focus, spel van licht en schaduw en kleurbalans een resultaat zou zijn bereikt dat niet louter dat is van ‘een hert in het bos’.

3.

Krachtens artikel XI.165, § 1, lid 1 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

De eisende partij die het bestaan van auteursrechtelijke bescherming inroept, draagt de bewijslast: zij moet bewijzen dat de voorwerpen in kwestie auteursrechtelijk beschermd zijn, en dat elementen overgenomen in het bestreden voorwerp namaak uitmaken.

4.

Het auteursrecht kan slechts gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes (zie o.m. Cass. 31 oktober 2013, RW, 2013-14, afl. 37, 1464, met noot H. Vanhees, zie ook de rechtspraak van het Hof van Justitie: Zie o.a. HJEU 16 juli 2009, C-5/08, Infopaq International; HJEU 4 oktober 2011 C-403/08 en C-429/08, Football Association Premier League; HJEU 1 december 2011, C-145/10, Painer; HJEU 1 maart 2012, C-604/10, Football Dataco; HJEU 7 augustus 2018, C-161/17, Renckhoff; HJEU 13 november 2018, C-310/17, Levola Hengelo; HJEU 12 september 2019, C-683/17 Cofemel).

5.

Appelland toont aan over auteursrechten op de litigieuze foto te beschikken.

Appelland heeft als beroepsfotograaf een oorspronkelijke foto gemaakt.

Wanneer een foto gemaakt wordt door een professionele fotograaf, dient te worden aangenomen dat deze foto tot stand is gekomen na een intellectuele inspanning van de

fotograaf waarbij getracht wordt een feit of een gebeurtenis op een welbepaalde wijze en met een bepaald gewenst effect in beeld te brengen.

De originaliteit ligt hem precies in de belichting, de opnamehoek en de achtergrond. Appellant heeft daarvoor gezorgd precies door zijn eigen creatieve keuze. De foto is het resultaat van een intellectuele en fijngevoelige inspanning zonder dewelke de foto niet zou zijn zoals hij is. De foto in kwestie is tevens bewerkt door appellant.

Wanneer de fotograaf verscheidene keuzes heeft gemaakt met betrekking tot de gezichtshoek, de duur van de belichting, het moment van de opname, de samenstelling,... is het verkregen resultaat de vrucht van een bekwaamheid en van een intellectuele inspanning van de auteur en geniet hij bijgevolg de bescherming van het auteursrecht.

Het Hof van Cassatie stelde ook reeds dat de originaliteit bij fotografie kan blijken uit lichtinval, afstand, perspectief, achtergrond, scherppte, schaduwspel, compositie, kleuren, (Cass. 17 maart 2014, ICIP, 2014, 251).

Uit deze keuzes wordt de persoonlijke stempel van de fotograaf afgeleid.

6.

Met de eerste rechter besluit het Hof dat aan de hand van deze criteria moet worden vastgesteld dat de foto van appellant origineel, en dus auteursrechtelijk beschermd is. Hij heeft immers ontegensprekelijk persoonlijke keuzes gemaakt die zijn persoonlijkheid weergeven via de specifieke vormgeving van de foto, waarbij via een specifieke opstelling, focus, spel van licht en schaduw en kleurbalans een resultaat wordt bereikt dat niet louter dat is van 'een hert in het bos'.

Besluit: het incidenteel beroep van geïntimeerde strekkende tot het vaststellen dat de litigieuze foto van appellant niet auteursrechtelijk beschermd is, is ongegrond.

Over de vermeende rechtsverwerking/het rechtsmisbruik

7.

Geïntimeerde herneemt haar standpunt dat er sprake is van rechtsverwerking / rechtsmisbruik in hoofde van appellant.

Geïntimeerde merkt op dat appellant meer dan 1,5 jaar liet verstrijken tussen de datum van de voorgehouden inbreuk en de inleiding van de procedure. Geïntimeerde is van oordeel dat appellant door zijn stilzitten bij geïntimeerde een gewettigd vertrouwen gewekt heeft dat hij zijn voorgehouden recht niet zou uitoefenen.

Bovendien is de vordering van appellant volgens geïntimeerde buitenproportioneel nu de voorgehouden schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat appellant beoogt. Geïntimeerde wijst er immers op dat appellant in de eerste ingebrekestelling een bedrag van € 36.000 vorderde dat een maand later reeds herleid werd tot € 14.000 waarna in de dagvaarding een bedrag van € 12.000 werd gevorderd.

8.

Rechtsverwerking wordt beschouwd als een toepassingsgeval van het beginsel van de uitvoering te goeder trouw en het verbod op rechtsmisbruik. Dit impliceert dat er slechts van rechtsverwerking sprake is wanneer een rechthebbende die zijn recht wil uitoefenen nadat hij bij zijn tegenpartij het rechtmatig vertrouwen heeft gecreëerd dat hij dat recht niet meer zou uitoefenen, kennelijk de grenzen overschrijdt van een normale rechtsuitoefening door een redelijke en voorzichtige persoon.

Met appellant is het Hof van oordeel dat het aannemelijk is dat opsporing van inbreuken op het auteursrecht geen eenvoudig proces is.

Het Hof onderschrijft dan ook het oordeel van de eerste rechter dat op geen enkele wijze kan worden vastgesteld dat appellant de indruk zou hebben gewekt dat hij zijn vordering niet langer wenste uitoefenen.

Terecht besloot de eerste rechter dat geen rechtsverwerking bewezen wordt.

9.

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtige en oplettende persoon te buiten gaat.

Infra wordt de aan appellante toekomende schadevergoeding begroot. De rechter kan terugvallen op de mogelijkheid om de schadevergoeding naar redelijkheid en billijkheid vast te stellen op een forfaitair bedrag indien de concrete schadevergoeding niet kan worden bepaald. Deze redelijkheid en billijkheid van de voorgestelde vergoeding houdt ook een

graadmeter in met betrekking tot de beoordeling van het al dan niet misbruik dat wordt gemaakt van het auteursrecht.

Het gevolg van een mogelijk misbruik van rechten bij de handhaving ervan kan erin bestaan dat de gevorderde vergoedingen worden verminderd. Het Hof zal zich infra hierover verder uitspreken.

Een dergelijk misbruik kan ook invloed hebben op de veroordeling tot de kosten van het geding. Het hof zal zich hieromtrent ook infra verder uitspreken.

Over de begroting van de schadevergoeding

10.

Alleen auteurs van artistieke werken hebben het recht hun werk op enigerlei wijze of in enigerlei vorm te reproduceren, te bewerken en mee te delen aan het publiek of te doen delen aan het publiek (art. XI.165, §1 WER).

Onder mededeling aan het publiek wordt verstaan ieder middel waarmee het werk aan een bepaald publiek bekend wordt gemaakt, met inbegrip van publicatie op een website en iedere andere techniek waarmee het werk aan derden ter beschikking wordt gesteld.

Krachtens artikel XI.165, §1 WER is de toestemming van de auteur vereist om een werk te reproduceren, te bewerken of mee te delen aan het publiek.

De auteur kan aan het verlenen van toestemming tot verveelvoudiging, bewerking of mededeling de door hem billijk geachte voorwaarden verbinden, met inbegrip van het betalen van een vergoeding.

Naast de vermogensrechten, beschikt de fotograaf over morele rechten. Deze bestaan uit (1) het recht om de foto bekend te maken, (2) het recht op het vaderschap van de foto, en (3) het recht op integriteit van de foto (art. 165, §2 WER).

De werkelijke schade ten gevolge van een schending van de morele rechten van de auteur is moeilijk te begroten, reden waarom verwezen wordt naar tarieven van beheersmaatschappijen, die vaste, billijke bedragen hebben ontwikkeld.

11.

Onterecht heeft geïntimeerde een foto, waarvan de auteursrechten toebehoren aan appelland, gebruikt op zijn website.

Al wie een werk wil gebruiken heeft de plicht om na te gaan of het werk beschermd is door het auteursrecht.

De goede trouw is geen rechtvaardigingsgrond voor een inbreuk op het auteursrecht.

Geïntimeerde heeft geen geldige voorafgaande toestemming verkregen van appelland voor het gebruik van de foto op zijn website en evenmin heeft gevraagd om die toestemming.

12.

Wanneer het auteursrecht van een auteur wordt geschonden, heeft de auteur recht op een vergoeding.

Artikel XI.335, §1 van het WER bepaalt dat: “de benadeelde partij recht heeft op vergoeding van de schade die hij of zij lijdt ten gevolge van de inbreuk op een recht als bedoeld in artikel XI.334, §1, eerste lid”.

Het staat vast dat geïntimeerde gehouden is tot betaling van een schadevergoeding aan appelland.

Onterecht houdt geïntimeerde voor dat door het kortstondig en beperkt gebruik appelland geen schade geleden heeft. Het is niet omdat dit gebruik zeer kortstondig en beperkt was dat er geen enkele schade door appelland is geleden. Dit kortstondig en beperkt gebruik heeft enkel invloed op de omvang van de schadevergoeding. Er bestaat geen reden om de vordering van appelland enkel op deze grond ongegrond te verklaren zoals geïntimeerde onterecht op incidenteel beroep verdedigt.

Tussen partijen is er wel betwisting over de omvang van de schadevergoeding.

13.

Aangezien het niet voor de hand ligt voor een auteur/fotograaf om zijn schade concreet te begroten biedt artikel XI.335 § 2 WER een uitkomst door de rechter de mogelijkheid te bieden de schadevergoeding naar redelijkheid en billijkheid te bepalen op een forfaitair bedrag.

Met betrekking tot een dergelijk forfaitair bedrag (schadevergoeding vastgesteld naar redelijkheid en billijkheid) lijkt het bij gebreke aan gepaste alternatieven aangewezen gebruik te maken van de basistarieven die worden aangerekend door erkende (Belgische) beheersvennootschappen.

Onterecht verwijst appellant naar de tarieven die gehanteerd worden door OnLineArt, een vereniging waarvan SABAM en SOFAM lid zouden zijn. Het Hof aanvaardt deze tarieven niet voor de Belgische markt. Het is niet duidelijk of deze tarieven op de Belgische markt relevant of representatief zijn. OnLineArt lijkt als leden geen individuele auteurs/fotografen te hebben doch wel andere beheers- of belangenverenigingen. De vergoeding die wordt aangerekend lijkt dan ook toe te komen aan deze deelnemende beheersvennootschappen en niet aan de individuele auteurs. Ook het gegeven dat OnLineArt onder de strikte controle zou staan van de FOD Economie wordt onvoldoende bewezen. Er ligt overigens geen vergunning voor van OnLineArt terwijl er van uitgegaan dient te worden dat een vergunning dient te bestaan indien OnLineArt rechtsgeldig als Belgische beheersvennootschap zou willen optreden.

Waar bepaalde rechtspraak de invulling van dit redelijk en billijk forfaitair bedrag heeft teruggerepen naar de geldende SOFAM- tarieven kan het Hof dergelijke benadering wel aanvaarden.

(zie in dezelfde zin: Antwerpen (B8E2), 13 december 2023, 2023 AR 276, Antwerpen, (B8E1) 20 december 2023, 2023 AR 362).

Er bestaat geen reden om de schadevergoeding te berekenen op basis van het gemiddelde tussen de tarieven van de verschillende beheersvennootschappen (OnLineArt versus SOFAM), nu de OnLineArt-tarieven niet weerhouden worden door het Hof.

14.

Wat de concrete begroting van de schadevergoeding betreft, merkt geïntimeerde terecht op dat het opmerkelijk in dit verband is dat aanvankelijk aanspraak werd gemaakt op een bedrag van € 36.000 (eerste ingebrekestelling van 28 oktober 2020) , een goede maand later herleid naar € 14.000 (tweede ingebrekestelling van 4 december 2020) , waarna 1,5 jaar wordt gewacht om aanspraak te maken op een bedrag van € 12.000 in de inleidende dagvaarding van 11 mei 2022.

In casu handelt het over één foto, zonder vermelding van auteur, geplukt van het internet, en gedurende korte tijd gebruikt voor de aankondiging van een event dat uiteindelijk door corona niet doorging.

Er kan dan ook geen sprake zijn van de aanrekening van exorbitante tarieven.

Appellant vordert op grond van de SOFAM-tarieven een basisbedrag van € 239,47. Hij verhoogt deze met 200 % bij gebrek aan voorafgaande toestemming en met 100 % bij gebrek aan naamsvermelding en komt zodoende tot € 975,88 in totaal.

Het basisbedrag aan vergoeding op grond van de tarieven van SOFAM van € 239,47 wordt toegekend. Dit basisbedrag wordt als zodanig niet betwist door geïntimeerde.

De eerste rechter kende tevens terecht hetzelfde bedrag van € 239,47 als forfaitair begrote vergoeding voor morele schade bij gebrek aan vermelding van de naam van appellant als fotograaf toe. Deze post wordt als zodanig niet aangevochten door geïntimeerde.

Terecht oordeelde de eerste rechter dat er geen reden is om een verhoging van 200% toe te kennen wegens een reproductie zonder voorafgaande toestemming. Het Hof is hieromtrent bijkomend van oordeel dat de door appellant gevorderde vergoeding dient afgewezen te worden gelet op het gebrek aan redelijkheid van de initieel door appellant gevorderde vergoeding in verhouding tot het uiteindelijk toegekende bedrag hetgeen rechtsmisbruik uitmaakt in zijn hoofde.

De twee concrete toegekende bedragen worden als zodanig niet door geïntimeerde betwist. Geïntimeerde beperkt zich ertoe te verwijzen naar drie stukken met betrekking tot vergelijkbare situaties (ingebrekestellingen wegens beweerd onrechtmatig gebruik foto's) waarin aanspraak gemaakt werd op schadevergoedingen in de orde van € 445 (voor één foto) tot € 850 (voor drie foto's). Geïntimeerde stelt dan ook dat zij zich ondergeschikt kan verzoenen met de drastische herleiding van de schadevergoeding zoals overwogen door de eerste rechter.

Tenslotte vordert appellant eveneens ten onrechte een bijkomende schadevergoeding van 15% van het totale bedrag met een minimum van € 125 in geval van een gerechtelijke invorderingsprocedure. Hiervoor vordert appellant € 143,68 . Appellant toont niet aan dat hij op dit vlak andere schade zou hebben geleden dan degene die reeds op forfaitaire en limitatieve wijze wordt gedekt door de rechtsplegingsvergoeding. Deze vordering is kennelijk ongegrond.

In hoofdsom is de vordering van appellant derhalve slechts gegrond voor een bedrag van € 478,94, zoals de eerste rechter terecht oordeelde.

15.

Onterecht vordert appellant intresten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties. De vordering van appellant betreft een vordering strekkende tot invordering van een schadevergoeding wegens een inbreuk op het auteursrecht. Het betreft geen vordering tot betaling van een vergoeding voor het leveren van goederen of het verrichten van diensten en er is derhalve geen sprake van een handelstransactie.

De interestvoet bepaald in artikel 5 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties is dan ook niet van toepassing.

Enkel de gewone wettelijke intrestvoet wordt toegekend op de hoofdsom.

Over de gerechtskosten

16.

Appellant vraagt de hervorming van het vonnis a quo in de mate dat hij veroordeeld werd tot de gerechtskosten terwijl zijn vordering in eerste aanleg deels gegrond werd verklaard.

De eerste rechter oordeelde dat uit de verhouding tussen hetgeen gevorderd werd en wat uiteindelijk wordt toegekend, volgt dat appellant moet worden beschouwd als de partij die in het ongelijk wordt gesteld.

Het Hof onderschrijft weliswaar deze redenering, waarbij het Hof mede in ogenschouw het gegeven neemt dat appellant rechtsmisbruik pleegt door aanvankelijk exorbitante bedragen te vorderen in de ingebrekestellingen en in de inleidende dagvaarding. Het Hof stelt echter vast dat geïntimeerde ook gedeeltelijk in het ongelijk gesteld wordt, wat betreft haar standpunt dat de foto niet auteursrechtelijk beschermd is, waarvoor zij overigens incidenteel beroep heeft ingesteld.

Om die reden is het Hof van oordeel dat appellant veroordeeld dient te worden tot 3/4 van de gerechtskosten en geïntimeerde tot 1/4 van de gerechtskosten, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep. Enkel op dit punt is het hoger beroep gegrond.

Partijen zijn het erover eens dat een basisbedrag van € 1.650 per aanleg gerechtvaardigd is.

III. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak opzichtens geïntimeerde en in toepassing van art. art. 747 § 4 Gerechtelijk Wetboek opzichtens appelllant.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch slechts zeer gedeeltelijk gegrond (enkel wat de verdeling van de gerechtskosten betreft)

Het Hof verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Het Hof bevestigt het vonnis a quo (met uitzondering van het oordeel over de gerechtskosten).

Rechtdoende over de gerechtskosten verwijst het Hof appelllant in 3/4 en geïntimeerde in 1/4 van de gerechtskosten van beide aanleggen, begroot als volgt:

dagvaardingskosten: € 267,95;

rolrecht eerste aanleg: € 165 nog te betalen aan de FOD Financiën, op eenvoudige uitnodiging daartoe;

rolrecht hoger beroep: € 400 nog te betalen aan de FOD Financiën, op eenvoudige uitnodiging daartoe;

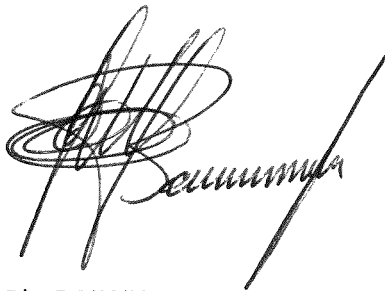
rechtsplegingsvergoeding aan het basisbedrag van € 1.650 per aanleg voor appelllant

rechtsplegingsvergoeding aan het basisbedrag van € 1.650 per aanleg voor geïntimeerde.

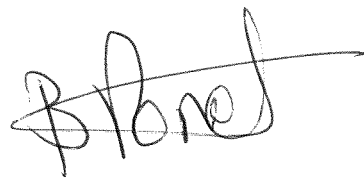
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **17 januari 2024** door

Mevrouw B. PONET Kamervoorzitter

De Heer Ph. BAILYU Griffier

Ph. BAILYU

B. PONET

